

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 16/02/2023

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 474

ΤΜΗΜΑ : Α3 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604552
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας («ΚΦΔ», που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο ν. 4987/2022, ΦΕΚ Α΄ 206).

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β΄ 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β΄ 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β΄ 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 01.11.2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΣΙΑ Ε.Ε.», ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ., με έδρα στη, περιοχή, χλμ., νόμιμα εκπροσωπούμενης από τον του, ΑΦΜ, κατά της υπ' αριθμ. /4.10.2022 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων (ΦΕνπ) / επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕνπ / επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, της οποίας ζητείται η ακύρωση,

άλλως η τροποποίηση, καθώς και την από 04.10.2022 οικεία έκθεση ελέγχου του ιδίου Προϊσταμένου.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 01.11.2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΣΙΑ Ε.Ε.», ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. /4.10.2022 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων (ΦΕνπ) / επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας ΦΕνπ ποσού 43.248,40 €, πλέον 21.624,20 € προστίμου άρθρου 58 ν. 4174/2013 λόγω ανακρίβειας της οικείας υποβληθείσας δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος νομικών προσώπων (ΦΕνπ) φορολογικού έτους 2016, ήτοι συνολικό ποσό 64.872,60 €, στο σώμα δε της πράξης υπάρχει η επισήμανση ότι «επί του οφειλόμενου φόρου κ.λπ. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ.», λόγω εκπρόθεσμης καταβολής του ως άνω οφειλόμενου ΦΕνπ.

Η εν λόγω διαφορά ΦΕνπ προέκυψε επί τη βάση της από 04.10.2022 οικείας έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου, σύμφωνα με την οποία επαναπροσδιορίστηκαν («αναμορφώθηκαν») τα αποτελέσματα της προσφεύγουσας κατά την ελεγχθείσα περίοδο 01.01.2016-31.12.2016 με την προσθήκη στα δηλωθέντα αποτελέσματα της περιόδου αυτής δαπανών που δεν αναγνωρίστηκαν προς έκπτωση από τα ακαθάριστα έσοδα («λογιστικών διαφορών») λόγω μη εξόφλησής τους εν όλω ή εν μέρει με τραπεζικό μέσο πληρωμής συνολικού ύψους **157.971,08 €** και μη δηλωθέντων εσόδων συνολικού ύψους **392,63 €**, ήτοι συνολικού ποσού 158.363,71 €, ως ακολούθως:

Ελεγχθείσα περίοδος	Αποτελέσματα χρήσης	
	Ποσά δήλωσης	Ποσά ελέγχου
01.01.2016-31.12.2016	-9.231,31 €	149.132,40 €

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση, της ως άνω πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕνπ / επιβολής προστίμου, προβάλλοντας, συνοπτικά, τους ακόλουθους λόγους:

- 1) Η διάταξη του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013 αποσκοπεί καταρχήν στην αποτροπή της έκδοσης και λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων και δευτερευόντως στην ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος. Ωστόσο, οι υπό κρίση μη αναγνωρισθείσες δαπάνες αφορούν σε πραγματικές συναλλαγές και ουδόλως αμφισβητήθηκε το πραγματικό και η εξόφλησή τους, για το λόγο δε αυτό τα σχετικά παραστατικά δε

χαρακτηρίστηκαν ως εικονικά. Ο έλεγχος δεν προέβη σε διασταύρωση μέσω των συγκεντρωτικών καταστάσεων για το εάν έχουν δηλωθεί οι αντίστοιχες συναλλαγές.

- 2) Μόνο για τους συγκεκριμένους προμηθευτές, ήτοι «..... Α.Ε.», «.....» και «..... Ο.Ε.», κατέβαλε μετρητά έναντι λογαριασμού, διότι αυτοί μετέφεραν τα προϊόντα τους με οδηγούς και η έδρα τους γειτνιάζει με τη δική της, ενώ όλους τους υπόλοιπους προμηθευτές της που εδρεύουν στην Αθήνα ή αλλού τους εξοφλούσε αποκλειστικά μέσω του τραπεζικού συστήματος. Η εξόφληση των τριών (3) αυτών προμηθευτών της με έδρα γειτνιάζουσα με τη δική της οφείλεται αποκλειστικά στην εξοικονόμηση χρόνου και κόπου λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας του νόμιμου εκπροσώπου, ομόρρυθμου μέλους και διαχειριστή της που δεν του επέτρεπαν να προσέρχεται σχεδόν καθημερινά στα τραπεζικά καταστήματα, αναμένοντας επί ώρες σε «ουρές», για να προβεί στις σχετικές καταθέσεις, αλλά και αδυναμίας πρόσληψης επιπλέον προσωπικού (απασχολεί μόνο έναν υπάλληλο), ενώ εξάλλου δεν είχε υπηρεσία e-banking ούτε και κάρτες τραπεζικής πραγματοποίησης συναλλαγών, αφού ο ως άνω νόμιμος εκπρόσωπος, ομόρρυθμο μέλος και διαχειριστής της είναι «τεχνολογικά αναλφάβητος».
- 3) Εκ πλάνης θεώρησε ότι δεν υποπίπτει σε καμιά φορολογική παράβαση για τη συγκεκριμένη πρακτική, αφού αφενός οι υπό κρίση συναλλαγές ήταν πραγματικές, αφετέρου οι εταιρείες διανομής κατέθεταν τα χρήματα που λάμβαναν οι οδηγοί έναντι λογαριασμού στο τραπεζικό σύστημα, οπότε σε κάθε περίπτωση καλυπτόταν από τους προμηθευτές της. Από την ΠΟΛ.1216/2014 προκύπτει ότι ένας από τους νόμιμους τρόπους εξόφλησης τιμολογίων αξίας άνω των 500,00 € είναι η κατάθεση με μετρητά στο λογαριασμό του προμηθευτή. Εν προκειμένω, ενώ αδιαμφισβήτητα προέκυπτε από τις αποδείξεις καταβολής μετρητών ότι είχε καταβάλει μετρητά εις χείρας των προμηθευτών της, ουδεμία ελεγκτική ενέργεια έγινε προς την πλευρά αυτών, προκειμένου να διαπιστωθεί αν κατέθεσαν στη συνέχεια τα χρήματα σε τραπεζικό λογαριασμό.
- 4) Τα τιμολόγια αφορούσαν εν μέρει σε επιστροφή κενών φιαλών, με την αξία των οποίων μειωνόταν η συνολική αξία των ειδών που αναγράφονταν σε κάθε τιμολόγιο και εν συνεχεία εκδίδονταν πιστωτικά τιμολόγια. Όπως εσφαλμένως δεν αφαιρέθηκε η αξία των εν λόγω πιστωτικών τιμολογίων. Σύμφωνα με την ΠΟΛ.1216/2014 τρόπος εξόφλησης είναι και οι λογιστικοί συμψηφισμοί, πολλώ δε μάλλον η έκδοση πιστωτικών τιμολογίων, με την οποία μειώνεται η αξία των τιμολογίων που πρέπει να εξοφληθούν μέσω του τραπεζικού συστήματος. Για τα υπό κρίση τιμολόγια έχουν εκδοθεί αντίστοιχα πιστωτικά τιμολόγια συνολικής αξίας 42.795,40 €, άρα είχε υποχρέωση να καταβάλει μέσω του τραπεζικού συστήματος το ποσό των 114.365,68 € (157.161,08 - 42.795,40) και αυτό θα μπορούσε να διαπιστωθεί και από τις καρτέλες λογιστικής παρακολούθησης των συναλλαγών της με τους προμηθευτές της. Ενδεικτικά επικαλείται το υπ' αριθμ./29.10.2016 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο της εταιρείας «..... Α.Ε.», από το οποίο προκύπτει ότι αγόρασε προϊόντα καθαρής αξίας 545,96 €, στο τιμολόγιο όμως αυτό συμπεριλαμβανόταν και η επιστροφή 15 κιβωτίων κενών φιαλών μπύρας αξίας εκάστου 6,10 € και συνολικής αξίας 91,50 € χωρίς ΦΠΑ, επειδή δε το ποσό αυτό είναι πιστωτικό, δεν υποχρεούνταν να το καταβάλει, αφού της επιστρέφει ο εν λόγω προμηθευτής της αντίστοιχο ποσό που είχε παρακρατήσει ως εγγύηση. Επίσης, αν αφαιρεθεί το ποσό των 91,50 € από τη συνολική

καθαρή αξία του ανωτέρω τιμολογίου ύψους 545,96 €, η καθαρή αξία του μειώνεται στο ποσό των 454,46 ευρώ, που βρίσκεται κάτω από το όριο των 500,00 €.

- 5) Από την καρτέλα προμηθευτή «..... Ο.Ε.» προκύπτει ότι δεν είχε εξοφληθεί το ποσό των 1.443,86 €, ενώ από την καρτέλα προμηθευτή «.....» προκύπτει ότι στις 31.12.2016 δεν είχε εξοφληθεί το ποσό των 4.450,73 €. Το ίδιο και στους άλλους προμηθευτές της. Όλα αυτά τα ποσά έπρεπε να αφαιρεθούν (ποσά πίστωσης που της χορήγησαν οι προμηθευτές της).

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανέναν ισχυρισμό αναφορικά με την προσθήκη στα δηλωθέντα αποτελέσματά της της ελεγχθείσας περιόδου 01.01.2016-31.12.2016 των ως άνω μη δηλωθέντων εσόδων συνολικού ύψους 392,63 €. Από αυτό συνάγεται ότι σε κάθε περίπτωση η προσφεύγουσα **αποδέχεται**, καταρχήν, την προσθήκη αυτή στα δηλωθέντα αποτελέσματά της της περιόδου αυτής.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1 εδ. α' και 3 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν για το έτος 2016: «1. Το φορολογικό έτος ταυτίζεται με το ημερολογιακό έτος. [...]. 2. [...]. 3. Ο φόρος που επιβάλλεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος αφορά σε εισόδημα που αποκτήθηκε το αμέσως προηγούμενο φορολογικό έτος. 4. [...].»

Επειδή, όπως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 1 εδ. α' και 3 ν. 4172/2013 (όπως ίσχυαν για το έτος 2016), κρίσιμος χρόνος για την επιβολή του ΦΕνπ είναι η **31^η Δεκεμβρίου** εκάστου έτους (φορολογικού).

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 47 παρ. 4 ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2016): «Για τα νομικά πρόσωπα [...] που τηρούν απλογραφικά βιβλία εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 21 έως και 28 του Κεφαλαίου Γ' του Μέρους Δεύτερου.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 ν. 4172/2013, όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2016): «Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 23 του Κ.Φ.Ε., οι οποίες: α) πραγματοποιούνται προς το συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθειες εμπορικές συναλλαγές της, β) αντιστοιχούν σε πραγματική συναλλαγή και η αξία της συναλλαγής δεν κρίνεται κατώτερη ή ανώτερη της αγοραίας, στη βάση των στοιχείων που διαθέτει η Φορολογική Διοίκηση, γ) εγγράφονται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης των συναλλαγών της περιόδου, κατά την οποία πραγματοποιούνται, και αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 23 ν. 4172/2013, όπως ίσχυαν κατά την 31.12.2016 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2016): «Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν: α) [...], β) κάθε είδους δαπάνη που αφορά σε αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας άνω των πεντακοσίων (500) ευρώ, εφόσον η τμηματική ή ολική εξόφληση δεν έγινε με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής, γ) [...].»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με τις παρ. 2, 4-6, 8 και 10 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1216/2014 εγκυκλίου της Γενικής Γραμματέως Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών: «2. [...]. **Η μη εξόφληση των ως άνω δαπανών με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής δεν συνιστά, από μόνη της, εικονικότητα ως προς τη συναλλαγή και δεν έχει**

ως αποτέλεσμα τον προσδιορισμό του εισοδήματος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ίδιου νόμου, εφόσον δεν συντρέχουν και άλλοι λόγοι. 3. [...]. Ως αξία συναλλαγής λαμβάνεται υπόψη το καθαρό ποσό της αξίας της συναλλαγής, προ ΦΠΑ. 4. Ως τραπεζικό μέσο πληρωμής, προκειμένου για την εφαρμογή των κοινοποιούμενων διατάξεων, νοείται: -Η κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά μεταξύ λογαριασμών (έμβασμα), -Η χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών της εταιρείας που πραγματοποιεί την πληρωμή, -Η έκδοση τραπεζικής επιταγής της επιχείρησης ή η εκχώρηση επιταγών τρίτων, -Η χρήση συναλλαγματικών οι οποίες εξοφλούνται μέσω τραπεζής, -Η χρήση ταχυδρομικής επιταγής - ταχυπληρωμής ή η κατάθεση σε λογαριασμό πληρωμών των Ελληνικών Ταχυδρομείων. 5. Σε περίπτωση που καταβάλλονται προκαταβολές έναντι της αξίας του προς αγορά αγαθού ή υπηρεσίας ή όταν πραγματοποιούνται τμηματικές καταβολές που αφορούν συναλλαγές συνολικού ύψους άνω των € 500, απαιτείται η χρήση τραπεζικού μέσου, ανεξαρτήτως του ποσού της κάθε τμηματικής καταβολής ή προκαταβολής. 6. Σε περίπτωση που **οι αντισυμβαλλόμενοι είναι ταυτόχρονα προμηθευτές και πελάτες, επιτρέπεται να προβούν σε εκατέρωθεν λογιστικούς συμψηφισμούς**, εφόσον αυτό δεν αντιβαίνει σε διατάξεις άλλων νόμων. Όταν η διαφορά που απομένει μετά τον συμψηφισμό είναι μεγαλύτερη των 500 ευρώ, τότε για να αναγνωρισθεί το σύνολο των αγορών απαιτείται η εξόφλησή της με τραπεζικό μέσο πληρωμής. Τα ίδια ισχύουν και στην περίπτωση πώλησης αγαθών μεταξύ υπόχρεων απεικόνισης συναλλαγών με «ανταλλαγή». 7. [...]. 8. Σε περιπτώσεις συναλλαγών, που διενεργούνται σε ημέρες και ώρες μη λειτουργίας των τραπεζών ή που για αντικειμενικούς λόγους δεν είναι δυνατή η εξόφληση με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής και καταβάλλονται σε μετρητά ή παραδίδονται συναλλαγματικές οι οποίες εξοφλούνται εκτός τραπεζικού συστήματος, προκειμένου η δαπάνη να αναγνωρισθεί φορολογικά από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης, η εταιρεία που παρέχει την υπηρεσία ή πουλάει τα αγαθά, υποχρεούται να καταθέσει εντός δύο (2) εργάσιμων ημερών από την έκδοση του παραστατικού (απόδειξη είσπραξης μετρητών ή παραλαβής συναλλαγματικών εκτός τραπεζικού συστήματος) σε τραπεζικό λογαριασμό που τηρεί σε οποιαδήποτε αναγνωρισμένη τράπεζα ή πιστωτικό οργανισμό το ποσό των μετρητών που εισέπραξε. Ο λόγος της αδυναμίας εξόφλησης με τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής πρέπει να αναγράφεται πάνω στο σώμα του στοιχείου του ΚΦΑΣ και να αποδεικνύεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο. 9. [...]. 10. Επισημαίνεται ότι οι δαπάνες που έχουν πραγματοποιηθεί εντός του φορολογικού έτους, αλλά δεν έχουν εξοφληθεί στο έτος αυτό, **κρίνονται οριστικά**, ως προς την εκπαισιμότητά τους, **στο φορολογικό έτος που θα λάβει χώρα η εξόφληση** αυτών. Στην περίπτωση που στο έτος εξόφλησης των δαπανών διαπιστωθεί ότι οι δαπάνες αυτές εξοφλήθηκαν χωρίς να γίνει χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής (π.χ. με μετρητά), η επιχείρηση υποχρεούται να υποβάλλει τροποποιητική δήλωση του φορολογικού έτους, **εντός του οποίου πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή**, προσθέτοντας τα ποσά αυτών των δαπανών ως θετική λογιστική διαφορά. 11. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με τις παρ. 1 και 2 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1079/2015 εγκυκλίου της ΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών: «1. Σε περίπτωση αγοράς αγαθών που παραδίδονται από επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ταχυμεταφοράς (ταχυμεταφορέας - courier - «εισπράκτορας για λογαριασμό τρίτων») με αντικαταβολή του τιμήματος χωρίς τη χρήση τραπεζικού μέσου πληρωμής αλλά με μετρητά, τότε η επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ταχυμεταφοράς αναγράφει στο «συνοδευτικό δελτίο ταχυμεταφοράς» (ΣΥ.ΔΕ.ΤΑ) που υποχρεούται να εκδίδει με βάση τον Κανονισμό Γενικών Αδειών (αριθμ. Απόφ. 686/064 της

Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων - Ε.Ε.Τ.Τ. /ΦΕΚ 1700Β710.07.2013) τον αριθμό και την ημερομηνία του τιμολογίου που εξοφλείται και το ακριβές ποσό των μετρητών που παραλαμβάνει. Η επιχείρηση παροχής υπηρεσιών ταχυμεταφοράς έχει την υποχρέωση να καταθέσει συνολικά τα ποσά σε τραπεζικό λογαριασμό της εταιρείας εντολέα - πωλητή εντός δύο (2) ημερών από την έκδοση του ΣΥ.ΔΕ.ΤΑ. Το αντίγραφο του «συνοδευτικού δελτίου ταχυμεταφοράς» (ΣΥ.ΔΕ.ΤΑ.) που παραδίδεται στον αγοραστή των αγαθών και αναγράφει το ποσό που αυτός κατέβαλε διαφυλάσσεται μέχρι το χρόνο παραγραφής της χρήσης, μέσα στην οποία το έλαβε. 2. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που οι συναλλαγές πραγματοποιούνται μέσω εμπορικών αντιπροσώπων ή εισπρακτόρων κ.λπ.»

Ως προς τον πρώτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η διάταξη του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013 αποσκοπεί καταρχήν στην αποτροπή της έκδοσης και λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων και δευτερευόντως στην ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος, ωστόσο οι υπό κρίση μη αναγνωρισθείσες δαπάνες αφορούν σε πραγματικές συναλλαγές και ουδόλως αμφισβητήθηκε το πραγματικό και η εξόφλησή τους, για το λόγο δε αυτό τα σχετικά παραστατικά δε χαρακτηρίστηκαν ως εικονικά, ενώ ο έλεγχος δεν προέβη σε διασταύρωση μέσω των συγκεντρωτικών καταστάσεων για το εάν έχουν δηλωθεί οι αντίστοιχες συναλλαγές.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί με την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013 (όπως ίσχυε κατά την 31.12.2016 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2016)) τυποποιείται από το νομοθέτη ο τρόπος εξασφάλισης της βεβαιότητας («πλήρης απόδειξη») ως προς την πραγματοποίηση κάποιων περιπτώσεων δαπανών (και συγκεκριμένα των δαπανών καθαρής αξίας άνω των 500,00 €) για σκοπούς φορολογίας εισοδήματος και ειδικότερα για σκοπούς απόδειξης εκ μέρους των (εχόντων το σχετικό βάρος) φορολογουμένων της δεύτερης προϋπόθεσης που τίθεται από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 22 ν. 4172/2013 (όπως αυτή ίσχυε κατά την 31.12.2016 (κρίσιμη ημερομηνία, κατά τα ανωτέρω, για την επιβολή του ΦΕνπ φορολογικού έτους 2016)) για την έκπτωση των παραγωγικών δαπανών μιας επιχείρησης από τα ακαθάριστα έσοδά της, ήτοι της προϋπόθεσης της πραγματοποίησης της σχετικής συναλλαγής. Και ο τρόπος εξασφάλισης μιας τέτοιας βεβαιότητας είναι ακριβώς ο τρόπος εξόφλησης των δαπανών, ο οποίος θα πρέπει να είναι τόσο πρόδηλος και ταυτόχρονα διαφανής, ώστε να μην μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν, τέτοιος δε τρόπος είναι ευλόγως μόνον ο τρόπος εξόφλησής τους μέσω του τραπεζικού συστήματος. Συνεπώς, η διάταξη αυτή του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013 αποτελεί καταρχήν ένα ασφαλές μέσο για τις επιχειρήσεις -αλλά και για τη Φορολογική Διοίκηση- για την απόδειξη της πραγματοποίησης μιας παραγωγικής δαπάνης (του ότι πράγματι υπέστησαν μια επιβάρυνση για σκοπούς της δραστηριότητάς τους), αλλά από την άλλη πλευρά και ένα μέσο αποτροπής της απόκρυψης από τη Φορολογική Διοίκηση φορολογητέας ύλης, η οποία (απόκρυψη) ευνοείται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, από τη μη διέλευση των πάσης φύσεως πληρωμών μέσω ενός διαφανούς καταρχήν συστήματος, όπως είναι το τραπεζικό, σε τέτοιο μάλιστα βαθμό ώστε ο νομοθέτης να θεωρήσει ότι έπρεπε να θεσπίσει απόλυτη απαγόρευση της έκπτωσης της οικείας δαπάνης σε μια τέτοια περίπτωση. Υπό αυτό πρίσμα, η μη εξόφληση μιας παραγωγικής δαπάνης με τραπεζικό μέσο πληρωμής δε

συνεπάγεται, δίχως άλλο, και την εικονικότητα της οικείας συναλλαγής (όπως προκύπτει σαφώς και από τα ως άνω διευκρινισθέντα με την προπαρατεθείσα παρ. 2 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1216/2014 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών), δηλαδή το συμπέρασμα ότι ακολουθήθηκε σκόπιμα μια μεθοδευμένη συμπεριφορά με σκοπό την εξαπάτηση της Φορολογικής Διοίκησης (γεγονός που μπορεί να έχει και περαιτέρω δυσμενείς συνέπειες για τον παραβάτη), ωστόσο σε κάθε περίπτωση αποτελεί ισχυρή ένδειξη για τη μη πραγματοποίηση της συναλλαγής -τόσο ισχυρή, ώστε να φτάνει μέχρι του σημείου της θέσπισης από το νομοθέτη της μη αναγνώρισης της έκπτωσης της σχετικής δαπάνης από τα ακαθάριστα έσοδα της επιχείρησης που επικαλείται την πραγματοποίησή της. Για τους λόγους αυτούς, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς το δεύτερο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, με το δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι μόνο για τους συγκεκριμένους προμηθευτές, ήτοι «..... Α.Ε.», «.....» και «..... Ο.Ε.», κατέβαλε μετρητά έναντι λογαριασμού, διότι αυτοί μετέφεραν τα προϊόντα τους με οδηγούς και η έδρα τους γειτνιάζει με τη δική της, ενώ όλους τους υπόλοιπους προμηθευτές της που εδρεύουν στην Αθήνα ή αλλού τους εξοφλούσε αποκλειστικά μέσω του τραπεζικού συστήματος, η εξόφληση δε των τριών (3) αυτών προμηθευτών της με έδρα γειτνιάζουσα με τη δική της οφείλεται αποκλειστικά στην εξοικονόμηση χρόνου και κόπου λόγω σοβαρών προβλημάτων υγείας του νόμιμου εκπροσώπου, ομόρρυθμου μέλους και διαχειριστή της που δεν του επέτρεπαν να προσέρχεται σχεδόν καθημερινά στα τραπεζικά καταστήματα, αναμένοντας επί ώρες σε «ουρές», για να προβεί στις σχετικές καταθέσεις, αλλά και αδυναμίας πρόσληψης επιπλέον προσωπικού (απασχολεί μόνο έναν υπάλληλο), ενώ εξάλλου δεν είχε υπηρεσία e-banking ούτε και κάρτες τραπεζικής πραγματοποίησης συναλλαγών, αφού ο ως άνω νόμιμος εκπρόσωπος, ομόρρυθμο μέλος και διαχειριστής της είναι «τεχνολογικά αναλφάβητος».

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί ούτε η γειτνίαση με τους προμηθευτές ούτε τα σοβαρά προβλήματα υγείας ούτε το ελλιπές προσωπικό ούτε ο τυχόν «τεχνολογικός αναλφαβητισμός» αποτελούν νόμιμους λόγους που να δικαιολογούν την οποιαδήποτε εξαίρεση μιας επιχείρησης σε μια συγκεκριμένη περίπτωση από την τήρηση της προκύπτουσας από την προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013 υποχρέωσής της. Άλλωστε, οι επικαλούμενοι αυτοί λόγοι προβάλλονται ανακριβώς, δεδομένου ότι η ίδια η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τους λοιπούς προμηθευτές της, που αποτελούν, σε αξία αγορών, ποσοστό σχεδόν 60% των προμηθευτών της, τους εξοφλούσε μέσω του τραπεζικού συστήματος. Για τους λόγους αυτούς, ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Ως προς τον τρίτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στις από 07.11.2022 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (σελ. 9): «...η ελεγχόμενη **δεν έχει προσκομίσει κανένα στοιχείο από τους εναλλακτικούς τρόπους πληρωμής, σύμφωνα με την ΠΟΛ.1216/2014. [...].**»

Επειδή, με τον τρίτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει α) ότι εκ πλάνης θεώρησε ότι δεν υποπίπτει σε καμιά φορολογική παράβαση για τη

συγκεκριμένη πρακτική, αφού αφενός οι υπό κρίση συναλλαγές ήταν πραγματικές, αφετέρου οι εταιρείες διανομής κατέθεταν τα χρήματα που λάμβαναν οι οδηγοί έναντι λογαριασμού στο τραπεζικό σύστημα, οπότε σε κάθε περίπτωση καλυπτόταν από τους προμηθευτές της, και β) ότι από την ΠΟΛ.1216/2014 προκύπτει ότι ένας από τους νόμιμους τρόπους εξόφλησης τιμολογίων αξίας άνω των 500,00 € είναι η κατάθεση με μετρητά στο λογαριασμό του προμηθευτή, εν προκειμένω δε, ενώ αδιαμφισβήτητα προέκυπτε από τις αποδείξεις καταβολής μετρητών ότι είχε καταβάλει μετρητά εις χείρας των προμηθευτών της, ουδεμία ελεγκτική ενέργεια έγινε προς την πλευρά αυτών, προκειμένου να διαπιστωθεί αν κατέθεσαν στη συνέχεια τα χρήματα σε τραπεζικό λογαριασμό.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως νόμω και εν μέρει ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί:

α) Δεν προσκομίζει αποδεικτικώς έγγραφα, από τα οποία να τεκμηριώνεται με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) ο ισχυρισμός της ότι μεταξύ της ίδιας και των ως άνω τριών (3) προμηθευτών της μεσολαβούσαν εταιρείες διανομής ή εμπορικοί αντιπρόσωποι ή εισπράκτορες, στις οποίες/ στους οποίους κατέβαλε σε μετρητά τα ποσά των υπό κρίση τιμολογίων και οι οποίες / οι οποίοι στη συνέχεια κατέθεταν τα ποσά αυτά στους τραπεζικούς λογαριασμούς των προμηθευτών (σύμφωνα με τα ως άνω διευκρινισθέντα με τις προπαρατεθείσες παρ. 1 και 2 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1079/2015 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών), όπως επισημαίνεται δε και στο προπαρατεθέν απόσπασμα από τις από 07.11.2022 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (σελ. 9), έγγραφα περί των επικαλούμενων συμψηφισμών δεν προσκόμισε η προσφεύγουσα ούτε κατά τη διάρκεια του ελέγχου μέχρι και την έκδοση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης.

β) Όπως προκύπτει από τα ως άνω διευκρινισθέντα με την προπαρατεθείσα παρ. 4 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1216/2014 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών, ένα από τα αποδεκτά τραπεζικά μέσα πληρωμής, για σκοπούς εφαρμογής της προπαρατεθείσας διάταξης του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013, είναι και η κατάθεση, εκ μέρους της αγοράστριας επιχείρησης, μετρητών σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή, όχι όμως και η παράδοση των μετρητών απευθείας στα χέρια του προμηθευτή και η εν συνεχεία κατάθεσή τους από αυτόν σε τραπεζικό του λογαριασμό, καθώς στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν μπορεί να τεκμηριωθεί με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) το κρίσιμο πραγματικό γεγονός της μεταβίβασης των μετρητών από την αγοράστρια επιχείρηση στον προμηθευτή της, αφού υπάρχει το ενδεχόμενο να μην παραδόθηκαν ποτέ μετρητά από την αγοράστρια στον προμηθευτή της, αλλά ο τελευταίος να προέβη απλώς πλασματικά σε κατάθεση δικών του μετρητών σε δικό του τραπεζικό λογαριασμό, προκειμένου να εμφανίζεται μόνο κατά το φαινόμενο ολοκληρωμένη η σχετική μεταξύ τους συναλλαγή.

Για τους λόγους αυτούς, ο τρίτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως νόμω και εν μέρει ως ουσία αβάσιμος, κατά την ειδικότερη ως άνω ανάλυση.

Ως προς τον τέταρτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την παρ. 5.8.4 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1003/2014 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών: «Δεν απαιτείται η έκδοση του παραστατικού διακίνησης στις εξής περιπτώσεις: α) [...], κ) διακίνηση κενών ειδών συσκευασίας.»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την παρ. 4.5.1 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1003/2014 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών: «Καθιερώνεται η υποχρέωση της οντότητας για παρακολούθηση κατ' είδος και ποσότητα [...] των αποθεμάτων τρίτων. Η διάταξη αναφέρεται σε εμπορεύσιμα αγαθά, δηλαδή δεν συμπεριλαμβάνει εγγυοδοσίες (επιστρεπτέα είδη συσκευασίας, παλέτες, κενές φιάλες κ.λπ.). [...].»

Επειδή, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στις από 07.11.2022 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (σελ. 9): «...εκατέρωθεν λογιστικοί συμψηφισμοί επιτρέπονται μόνο όταν οι αντισυμβαλλόμενοι είναι ταυτόχρονα πελάτες και προμηθευτές. ...για τις συναλλαγές που περιγράφονται στον πίνακα 1 ζητήθηκε από την ελεγχόμενη να μας προσκομίσει παραστατικά εξόφλησης με τους τρόπους πληρωμής του άρθρου 23 ν.4172/2013 και της ΠΟΛ.1216/2014 και η ελεγχόμενη **δεν ανταποκρίθηκε** στο αίτημά μας και δεν μας παρέδωσε ούτε παραστατικά εξόφλησης **ούτε στοιχεία συμψηφισμού που επικαλείται.** [...].»

Επειδή, με τον τέταρτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα υπό κρίση τιμολόγια αφορούσαν εν μέρει σε επιστροφή κενών φιαλών, με την αξία των οποίων μειωνόταν η συνολική αξία των ειδών που αναγράφονταν σε κάθε τιμολόγιο και εν συνεχεία εκδίδονταν πιστωτικά τιμολόγια, ως εκ τούτου όλως εσφαλμένως δεν αφαιρέθηκε η αξία των εν λόγω πιστωτικών τιμολογίων, σύμφωνα δε με την ΠΟΛ.1216/2014 τρόπος εξόφλησης είναι και οι λογιστικοί συμψηφισμοί, πολλώ δε μάλλον η έκδοση πιστωτικών τιμολογίων, με την οποία μειώνεται η αξία των τιμολογίων που πρέπει να εξοφληθούν μέσω του τραπεζικού συστήματος, ειδικότερα δε για τα υπό κρίση τιμολόγια έχουν εκδοθεί αντίστοιχα πιστωτικά τιμολόγια συνολικής αξίας 42.795,40 €, άρα είχε υποχρέωση να καταβάλει μέσω του τραπεζικού συστήματος το ποσό των 114.365,68 € (157.161,08 - 42.795,40) και αυτό θα μπορούσε να διαπιστωθεί και από τις καρτέλες λογιστικής παρακολούθησης των συναλλαγών της με τους προμηθευτές της, ενώ ενδεικτικά επικαλείται το υπ' αριθμ./29.10.2016 δελτίο αποστολής - τιμολόγιο της εταιρείας «..... A.E.», από το οποίο προκύπτει ότι αγόρασε προϊόντα καθαρής αξίας 545,96 €, στο τιμολόγιο όμως αυτό συμπεριλαμβανόταν και η επιστροφή 15 κιβωτίων κενών φιαλών μπύρας αξίας εκάστου 6,10 € και συνολικής αξίας 91,50 € χωρίς ΦΠΑ, επειδή δε το ποσό αυτό είναι πιστωτικό, δεν υποχρεούνταν να το καταβάλει, αφού της επιστρέφει ο εν λόγω προμηθευτής της αντίστοιχο ποσό που είχε παρακρατήσει ως εγγύηση, περαιτέρω δε, αν αφαιρεθεί το ποσό των 91,50 € από τη συνολική καθαρή αξία του ανωτέρω τιμολογίου ύψους 545,96 €, η καθαρή αξία του μειώνεται στο ποσό των 454,46 ευρώ, που βρίσκεται κάτω από το όριο των 500,00 €.

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως νόμω και εν μέρει ως ουσία αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί:

α) Η πώληση, μαζί με τα εκάστοτε πωλούμενα αγαθά, και των φιαλών ή λοιπών ειδών που είναι κρίσιμα για τη μεταφορά των αγαθών, μπορούν όμως να επαναχρησιμοποιηθούν από τον πωλητή και γι' αυτό του επιστρέφονται κατόπιν σχετικής συμφωνίας με τον αγοραστή, δε σημαίνει ότι ενόψει του ενδεχομένου επιστροφής τους θα πρέπει να αφαιρείται, ήδη κατά την (αρχική) τιμολόγηση των πωλούμενων αγαθών, η αξία των προς επιστροφή φιαλών κ.λπ. -αν τυχόν έχουν τιμολογηθεί και αυτές- για σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 23 περ. β' ν. 4172/2013, αφού κατά τη χρονική αυτή στιγμή είναι ακόμα αβέβαιο πόσα από τα προς επιστροφή είδη θα επιστραφούν τελικά, ενώ δεν απαιτείται ούτε η έκδοση σχετικού

παραστατικού αξίας, αφού δεν είναι υποχρεωτική κατά νόμον ούτε καν η έκδοση παραστατικού διακίνησης για τη διακίνηση των κενών ειδών συσκευασίας, σύμφωνα με τα ως άνω διευκρινισθέντα με την προπαρατεθείσα παρ. 5.8.4 περ. κ' της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1003/2014 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών, δεδομένου ότι δε θεωρούνται εμπορεύσιμα αγαθά της προμηθεύτριας επιχείρησης.

β) Η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει αποδεικτικώς έγγραφα, από τα οποία να προκύπτει με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) ο ισχυρισμός της ότι κατά την ελεγχθείσα περίοδο 01.01.2016-31.12.2016 ή σε επόμενη χρήση εκδόθηκαν πιστωτικά τιμολόγια συνολικής αξίας 42.795,40 € από τους ως άνω τρεις (3) προμηθευτές της αναφορικά με τα υπό κρίση τιμολόγια τους, δηλαδή σε ποσοστό άνω του 27% της συνολικής καθαρής αξίας αυτών, ή τουλάχιστον ότι στην υπό κρίση περίπτωση έχουν διενεργηθεί μεταξύ της ίδιας και των εν λόγω προμηθευτών της συμψηφισμοί, όπως επισημαίνεται δε και στο προπαρατεθέν απόσπασμα από τις από 07.11.2022 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αργινίου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (σελ. 9), έγγραφα περί των επικαλούμενων συμψηφισμών δεν προσκόμισε η προσφεύγουσα ούτε κατά τη διάρκεια του ελέγχου μέχρι και την έκδοση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης.

Για τους λόγους αυτούς, ο τέταρτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί εν μέρει ως νόμω και εν μέρει ως ουσία αβάσιμος, κατά την ειδικότερη ως άνω ανάλυση.

Ως προς τον πέμπτο λόγο της ενδικοφανούς προσφυγής

Επειδή, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στις από 07.11.2022 απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αργινίου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής (σελ. 9): «...*μολονότι την 31/12/2016 για τον προμηθευτή «..... Ο.Ε» δεν είχε εξοφληθεί το ποσό των 1.443,86 € και για τον προμηθευτή «.....» δεν είχε εξοφληθεί το ποσό των 4.450,73 €, ουδέποτε προσκομίστηκε στον έλεγχο μέχρι και την σύνταξη της από 04/10/2022 έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος για το φορολογικό έτος 2016 κανένα αποδεικτικό εξόφλησης με τραπεζικό μέσο πληρωμής αυτών των συναλλαγών. [...].»*

Επειδή, με τον πέμπτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από την καρτέλα προμηθευτή «..... Ο.Ε.» προκύπτει ότι δεν είχε εξοφληθεί το ποσό των 1.443,86 €, ενώ από την καρτέλα προμηθευτή «.....» προκύπτει ότι στις 31.12.2016 δεν είχε εξοφληθεί το ποσό των 4.450,73 €, ενώ το ίδιο ισχύει και με τους άλλους προμηθευτές της, όλα δε αυτά τα ποσά έπρεπε να αφαιρεθούν (ποσά πίστωσης που της χορήγησαν οι προμηθευτές της).

Επειδή, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος. Κι αυτό, γιατί, όπως συνάγεται από τα ως άνω διευκρινισθέντα με την προπαρατεθείσα παρ. 10 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1216/2014 εγκυκλίου της ΓΓΔΕ του Υπουργείου Οικονομικών, από τη στιγμή που, σύμφωνα με τα ως άνω αναφερόμενα στη σελ. 9 των από 07.11.2022 απόψεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αργινίου επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της συμπροσβαλλόμενης με την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, ως συνιστώσα την αιτιολογία της, από 04.10.2022 οικεία έκθεση ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αργινίου δεν είχε προσκομιστεί από την προσφεύγουσα στον έλεγχο κανένα έγγραφο, από το οποίο να προκύπτει με βεβαιότητα (πλήρης απόδειξη) η εξόφληση των ως άνω επικαλούμενων υπολοίπων από τους λογαριασμούς των οικείων δύο (2) προμηθευτών της και

μάλιστα με τραπεζικό μέσο πληρωμής, ούτε και προσκομίστηκε με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ορθά κατά νόμον (ενόψει και της συμπλήρωσης της προθεσμίας παραγραφής για τη χρήση 2016 στις 31.12.2022) δε λήφθηκαν υπόψη (αφαιρετικά) κατά τον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της για την ελεγχθείσα περίοδο 01.01.2016-31.12.2016, αλλά προστέθηκαν στις υπόλοιπες λογιστικές διαφορές της. Για το λόγο αυτό, ο πέμπτος λόγος της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Αποφασίζομε

την απόρριψη της από 01.11.2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «..... ΣΙΑ Ε.Ε.», ΑΦΜ, **και την επικύρωση** της υπ' αριθμ./4.10.2022 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕνπ/επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου.

Η συνολική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας με βάση την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας διαμορφώνεται ως εξής:

Οριστική συνολική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση της Υπηρεσίας μας:

Φορολογικό έτος 2016

Διαφορά κύριου φόρου	43.248,40 €
ΠΛΕΟΝ Προστίμου άρθρου 58 ν. 4174/2013 λόγω ανακρίβειας της οικείας υποβληθείσας δήλωσης ΦΕνπ φορολογικού έτους 2016	21.624,20 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ (βάσει της παρούσας απόφασης της Υπηρεσίας μας)	<u>64.872,60 €</u>

(ως η ως άνω υπ' αριθμ./4.10.2022 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ΦΕνπ / επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγρινίου)

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.